

د قرآن نور

اتم جز - درس 87 : سورة الانعام - ايات 154-165

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ثُمَّ	آتَيْنَا	مُوسَىٰ	الْكِتَابَ	تَمَامًا	عَلَى الَّذِي
بیا	ورکرو مونڙ	موسیٰ علیه سلام له	کتاب	د پوره کولو دپاره (انعمت)	په هغه باند چا چه
أَحْسَنَ	وَتَفْصِيْلًا	لِّكُلِّ	شَيْءٍ	وَهَدَىٰ	وَرَحْمَةً
نیکی او کره	او په تفصیل سره د بیانولو دپاره	د هر	خیز	او هدایت	او رحمت دے
لَعَلَّهُمْ	يَلْقَاءِ	رَبِّهِمْ	يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾		
حکه چه هغوی	په ملاقات باند	د خپل رب	هغوی ایمان راوړی -		

وَهَذَا	كِتَابٌ	أَنْزَلْنَاهُ	مُبَارَكٌ	فَاتَّبِعُوهُ
او دا	کتاب	نازل کرو مونڙ دا	مبارک دے	پس اتباع کوئ د دے
وَاتَّقُوا	لَعَلَّكُمْ	تُزَحَمُونَ ﴿١٥٥﴾		
او تقوی اختیار کری	حکه چه تاسو	په تاسو باند رحم اوشی -		

أَنْ	تَقُولُوا	إِنَّمَا	أَنْزَلَ	الْكِتَابُ	عَلَى طَائِفَتَيْنِ
حکه چه	(نه) اووایی تاسو	بے شکه	نازل شوے وو	کتاب	په دوؤ ډلو باند
مِنْ قَبْلِنَا	وَإِنْ	كُنَّا	عَنْ دِرَاسَتِهِمْ	لَعَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾	
حمونڙ نه مخکې	او بے شکه	وو مونڙ	د لوستلو د هغه نه	البته غافل وو/ بے خبره وو -	

أَوْ	تَقُولُوا	لَوْ	أَنَا	أَنْزَلَ	عَلَيْنَا
یا	تاسو اووایی	که چرے	بے شکه مونڙ	نازل شوے وے	په مونڙ باند

د قرآن نور

اتم جز - درس 87 : سورة الانعام - ايات 154-165

جَاءَكُمْ	فَقَدْ	مِنْهُمْ	أَهْدَى	لَكِنَّا	الْكِتَابُ
راگلے دے ستاسو طرفتہ	پس بے شکہ	د هغوی نہ	زیات ہدایت یافتہ	البتہ وو بہ مونز	کتاب
أَظْلَمَ	فَمَنْ	وَرَحْمَةً	وَهْدَى	مَنْ رَبِّكُمْ	بَيِّنَةٌ
غٹ ظالم دے	نو خوک	او رحمت	او ہدایت	ستاسو د رب د طرفنہ	بنکارہ دلیل
عَنْهَا	وَصَدَفَ	بِآيَاتِ اللَّهِ	كَذَّبَ	مِمَّنْ	
د هغے نہ	او هغہ مخ او کرحوی	د الله ایتونہ	دروغ ئی او کنزل	د هغہ نہ چہ	
سُوءَ	عَنْ آيَاتِنَا	يَصْدِفُونَ	الَّذِينَ	سَنَجْزِي	
د بد	خمونز د ایتونو نہ	مخ کرحوی	هغوی لہ چہ	دیر ذر بہ مونز بدلہ ورکرو	
	يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾	كَانُوا	بِمَا	الْعَذَابِ	
	هغوی مخ کرحوؤ -	وو هغوی	پہ وجہ د هغے چہ	عذاب	

هَلْ	يَنْظُرُونَ	إِلَّا	أَنْ	تَأْتِيَهُمْ	الْمَلَائِكَةُ
نہ	هغوی انتظار کوی	مکر	دا چہ	راشی هغوی لہ	فرشتے
أَوْ	يَأْتِي	رَبِّكَ	أَوْ	يَأْتِي	بَعْضُ
یا	راشی	رب ستا	یا	راشی	خنے
آيَاتِ	رَبِّكَ	يَوْمَ	يَأْتِي	بَعْضُ	آيَاتِ
نبنسی	ستا د رب	پہ کومہ ورخ چہ	راشی	خنے	نبنسی
رَبِّكَ	لَا يَنْفَعُ	نَفْسًا	إِيمَانَهَا	لَمْ	تَكُنْ
ستا د رب	نہ بہ فائدہ ورکوی	یو نفس لہ	د هغہ ایمان را اوړل	کہ چرے نہ	وو هغہ

د قرآن نور

اتم جز - درس 87 : سورة الانعام - ايات 154-165

آمَنْتُ	مِنْ قَبْلُ	أَوْ	كَسَبَتْ	فِي إِيْمَانِهَا	خَيْرًا
ایمان را ورے	د هغه نه مخکنی	یا	(نه) هغه کتبہ کری وی	په خپل ایمان کبلی	څه نیکی
قُلْ	انْتَظِرُوا	إِنَّا	مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾		
اووایه!	انتظار اوکړئ	بے شکه مونږ هم	انتظار کولو والا یو -		

إِنَّ	الَّذِينَ	فَرَّقُوا	دِينَهُمْ	وَكَاثِبًا	شَيْعًا
بے شکه	هغوی چا چه	فرقه فرقه کړو	خپل دین	او شو هغوی	پلی پلی
لَسْتَ	مِنْهُمْ	فِي شَيْءٍ	إِنَّمَا	أَمْرُهُمْ	إِلَى اللَّهِ
نه یی ته	د هغوی نه	په څه څیز کبلی	بے شکه	معامله د هغوی	الله طرفته ده
ثُمَّ	يُنَبِّئُهُم	بِمَا	كَانُوا	يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾	
بیا به	هغه اووائی هغوی ته	هغه چه	وو هغوی	هغوی به کول -	

مَنْ	جَاءَ	بِالْحَسَنَةِ	فَلَهُ	عَشْرُ	أَمْثَالِهَا
څوک چه	راوړی	نیکی	نو د هغه دپاره	لس دی	پشان د هغه
وَمَنْ	جَاءَ	بِالسَّيِّئَةِ	فَلَا	يُجْزَى	إِلَّا
او څوک چه	راوړی	بدی	نونه به	هغه له بدله ورکړی کیزی	مکر
مِثْلَهَا	وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾			
پشان د هغه	او هغوی	نه به په هغوی باندې ظلم کیزی -			

قُلْ	إِنِّي	هَدَانِي	رَبِّي	إِلَى صِرَاطٍ	مُسْتَقِيمٍ
اووایه!	بے شکه څه	هدایت را کړو ماله	ځما رب	طرفته د لاره	نیغه

د قرآن نور

اتم جز - درس 87 : سورة الانعام - ايات 154-165

دِينًا	قِيَمًا	مَلَّةً	إِبْرَاهِيمَ	حَنِيفًا
دین	درست	چہ ملت دے	د ابراہیم	چہ یکسو وو
وَمَا	كَانَ	مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾		
اونہ	ووہغہ	د مشرکانو نہ -		

قُلْ	إِنَّ	صَلَاتِي	وَنُسُكِي	وَمَحْيَايَ
اووایہ!	بے شکہ	خُما مونخ/لمونخ	او خُما قربانی	او خُما ژوند
وَمَمَاتِي	لِلَّهِ	رَبِّ	الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾	
او خُما مرک	د الله دپارہ دے	چہ رب دے	د تولو جہانونو -	

لَا شَرِيكَ	لَهُ	وَبِذَلِكَ	أُمِرْتُ	وَأَنَا
نشستہ خوک شریک	د ہغہ	او ہم د دے	حکم راکرے شوے دے مالہ	او خہ
أَوَّلُ	الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾			
د تولو نہ اولنہ یم	پہ مسلمانانو کتب -			

قُلْ	أَغْيَرَ	اللَّهُ	أَبْغِي	رَبًّا	وَهُوَ
اووایہ!	ایا سوائے	د الله نہ	خہ تلاش کریم	خوک رب	حالانکہ ہغہ
رَبُّ	كُلِّ	شَيْءٍ	وَلَا	تَكْسِبُ	كُلُّ نَفْسٍ
رب دے	د ہر	خیز	اونہ	کتبی/کمائی کوی	یونفس
إِلَّا	عَلَيْهَا	وَلَا	تَزُرُّ	وَأَزْرَهُ	وَزْرَ
مکر	پہ ہغہ باند دے	اونہ بہ	بوج اوچتوی	خوک بوج اوچتولو والا	بوج

د قرآن نور

اتم جز - درس 87 : سورة الانعام - ايات 154-165

أُخْرَى ۚ	ثُمَّ	إِلَىٰ رَبِّكُمْ	مَّرْجِعُكُمْ	فَيُنَبِّئُكُمْ	بِمَا
د بل چا	بیا	طرفته د خپل رب	واپس کیدل دی سناسو	بیا به هغه خبر کړی تاسو	هغه چه
كُنْتُمْ	فِيهِ	تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾			
وی تاسو	په څه کښ	تاسو اختلاف کوؤ -			

وَهُوَ	الَّذِي	جَعَلَكُمْ	خَلَائِفَ	الْأَرْضِ
او هم هغه دے	چا چه	جوړ کړی یی تاسو	خلیفه	د زمکه
وَرَفَعَ	بَعْضَكُمْ	فَوْقَ	بَعْضِ	دَرَجَاتٍ
او اوچت ئی کړل	ستاسو ځنې	د پاسه	په ځنو	په درجو کښ
لِيَبْلُوكُمْ	فِي مَا	آتَاكُمْ ۗ	إِنَّ	رَبَّكَ
ځکه چه هغه آزمائش اوکړی سناسو	په هغه کښ چه	هغه درکړل تاسو له	بے شکه	رب ستا
سَرِيعٌ	الْعِقَابِ	وَإِنَّهُ	لَغَفُورٌ	رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾
ذرور کولو والادے	د سزا	او بے شکه هغه	البته ډیر بخښنې والادے	ډیر رحم کولو والادے -